

DALJNI PRILOZI FLORI HRVATSKE

Mit deutscher Zusammenfassung

RADOVAN DOMAC

(Iz Instituta za botaniku Sveučilišta u Zagrebu)

Primljeno za štampu 7. II 1968.

Za vrijeme proučavanja vegetacije vrtača na Biokovu i Velebitu sa-
brao sam u toku 1966. dvije interesantne i rijetke biljke za floru Hrvat-
ske, i to:

Cerinth lamprocarpa M u r b. Ova biljka, najsirodnija vrsti *C. minor* L., odlikuje se višegodišnjim korijenom, \pm srcastim lapovima, rubom latica koji je isprva smeđ, zatim ljubičast i konačno zelenkast, te gotovo crnim, sjajnim oraščićima. Nađena je prvi puta u Hercegovini (M u r-
beck 1891:85) a zatim ju je na više mjesta u Crnoj Gori zabilježio R o h l e n a (1942:254), pa se prema tome može smatrati hercegovačko-
crnogorskim endemom.

Nalaz na Biokovu, gdje je sabrana u centralnom dijelu (područje »Kaduja«) na visini od cca 1400 m n. m., u kamenjarskim pašnjacima, predstavlja, dakle, prvi nalaz ove inače rijetke vrste za floru Hrvatske. U herbarskim zbirkama Botaničkog zavoda Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu ove biljke dosad nije bilo. Zanimljivo je dodati, da slično rasprostranjenje ima i vrsta *Edraianthus serpyllifolius* (V i s.) DC., tj. hercegovačko-crnogorsko s jedinim nalazištem u Hrvatskoj na Biokovu.

Većina biokovskih biljaka pripada f. *luteolaciniata*, koja se odlikuje žutim laticama.

Utricularia minor L. Ova vrsta mješinke, koja se razlikuje od ostalih po tome što joj liske nisu bodljasto-trepljaste a lapovi su okruglasti i na vrhu ušiljeni (H a y e k 1931:210), predstavlja također rijetku biljku hrvatske flore: H a y e k (1931:21) je bilježi sa »Cro.«, a u herbarskim zbirk-

kama Botaničkog zavoda Prirodoslovno-matematičkog fakulteta nalaze se svega dva primjerka (Flora croatica N° 2620, ex herb. J. C. Schlosser), čija je vrijednost prilično dubiozna zbog manjkavih podataka na etiketi (jedna je etiketa nečitljiva, a na drugoj stoji: »in pratis humidis ad Šestina-
nam et in monte Ivanščica«). Sa sigurnošću je, međutim, ova vrsta utvrđena u novije doba na otoku Pagu (Horvatić, 1963).

U toku 1966. sabrao sam vrstu *U. minor* L. u području Plitvičkih jezera, i to na vlažnim, podvodnim livadama uz Prošćansko jezero (prema Crnoj rijeci). Ovo je prema tome vrlo interesantan nalaz ove vrste za floru Hrvatske.

Literatura — Schrifttum

- Hayek A. 1931: Prodrromus Florae Peninsulae Balcanicae, 2, Berlin.
Horvatić, S. 1963: Vegetacijska karta otoka Paga s općim pregledom vegetacijskih jedinica Hrvatskog Primorja. Prir. istraž. JAZU, 33, Acta biologica IV, Zagreb.
Murbeck S. 1891: Beitr. z. Fl. Südbosn., Lund.
Rohlena J. 1942: Conspectus Florae Montenegroinae, Praha.

ZUSAMMENFASSUNG

WEITERE BEITRÄGE ZUR FLORA KROATIENS

Radovan Domac

(Aus dem Botanischen Institut der Universität Zagreb)

Es wurden zwei seltene Arten im Gebiete Kroatiens gesammelt und zwar:

Cerinth lamprocarpa Murb. auf dem Biokovo-Gebirge (Dalmatien, 1400 M ü. d. M.), die neu für die Flora Kroatiens ist (bisher nur in Hercegovina und Montenegro bekannt);

Utricularia minor L. im Gebiete der Plitvice-Seen (Südkroatien), was als ein interessanter Fundort dieser Pflanze in Kroatien gelten kann.